

До Председателя на Научното
жури,

ЮФ на СУ"Св.св.Кл.Охридски"

СТАНОВИЩЕ

От проф. д-р Дарина Зиновиева, Институт за държавата и правото,
БАН и Юридически факултет на ПУ "П.Хилендарски"

Относно дисертационен труд „ ПРИНУДИТЕЛНИ АДМИНИСТРАТИВНИ
МЕРКИ” за присъждане на образователна и научна степен „доктор”
на Мирослава Бойкова Чифчиева - Георгиева, в област на висше
образование: 3. Социални, стопански и правни науки

Професионално направление: 3.6. Право Докторска програма:
Административно право и административен процес , с научен
ръководител: проф. д.ю.н. Цветан Сивков

1.Със заповед № 38-161/24.03.2021г. на Ректора на СУ "Св.св.
Кл.Охридски" съм назначена за член на научното жури.

Дисертацията на кандидатката Мирослава Бойкова Чифчиева –
Георгиева е на тема, по която липсва пълно, систематично и
актуално научно изследване за материално-правния и процесуално-
правния режим на принудителните административни мерки.

Структурата на дисертацията е много добра- състои се от увод,
четири глави и заключение, подредени в систематична
последователност.

2.Авторката в глава първа разглежда в детайлност общите понятия и особеностите на правните фигури- административна принуда, като способ за обезпечаване на правовия ред в страната и след това - на принудителните административни мерки /ПАМ/.

С приносен характер е анализът на компетентните органи, които издават принудителни административни мерки и обосновката относно техния по-широк обхват, в сравнение с органите на изпълнителната власт, като напр. Висшият съдебен съвет /стр.24/ , органите на съдебната власт по изключение /стр. 25/. Много добро изследване е направено на класификацията на принудителните мерки, като са анализирани предложенията на различни автори в правната доктрина от различни периоди- в миналото и в съвременното. Предложената класификация на авторката е добре обоснована. Много добър е анализа относно основанията за прилагане на принудителните мерки. Заслужава оценка специалният поглед на авторката върху текста в чл. 22 ЗАНН и разсъжденията дали принудителните административни мерки могат да се прилагат само и единствено във връзка с административните нарушения. Добре е анализирана и връзката между принудителните административни мерки и престъпленията. Положителна оценка трябва да се даде и на изследваната взаимовръзка между вината и налагането на ПАМ и изводите на авторката от анализа /стр. 58 и сл/ . Интерес представлява частта от труда, свързан с налагане на ПАМ при граждански правонарушения. Правилно авторката стига до извода, че макар защитата на гражданскоправните отношения да се осъществява принципно чрез правораздавателен ред, то по изключение в правната ни система са налице и законови хипотези,

в които органи на държавната власт се намесват в гражданскоправни отношения. /стр. 65. и сл/. Положително следва да се оцени факта, че за да направи съответен доктринерен извод, авторката дава и редица примери от съдебната практика, като разсъждава върху конкретната казуистика. Заслужава положителна оценка анализа на авторката за правилното място на правна уредба на ПАМ /напр. НК, ЗЗД/ , когато тя е наложена във връзка с престъпления или гражданските правонарушения. Добър анализ е направен на йерархичното място на правна уредба на ПАМ, с оглед допустимостта за регламентиране в подзаконов нормативен акт. Изводите са правилни и обосновани.

С вещина авторката пояснява и проблема за пропорционалността на принудителната административна мярка, като изводът ѝ за спазване принципа за пропорционалност в законовата уредба е верен и добре аргументиран. В тази връзка тя дава адекватно предложение *de lege ferenda* за оптимизиране на тези специални закони, в които са налице бланкетно посочване на видовете ПАМ, без изрично посочване на съставите на административните нарушения /стр. 80 и сл/.

В глава втора Мирослава Георгиева е анализирала така нар. „система на принудителните административни мерки,“ , като е представила тяхната класификация и „стандарти“ за систематизиране. Интересен и подплатен с примери и съдебна практика е анализа на превантивните ПАМ и на техните специфични особености. В аналогичен стил авторката прави изследване на преустановителните и възстановителните принудителни административни мерки. изводите и предложенията са правилни и актуални.

В глава трета е направено много добро доктринерно и практическо разграничаване на принудителните административни мерки с близки правни институти, като напр. административните наказания, административнопроцесуалната принуда, мерките за наказателнопроцесуална принуда. Изводите са с приносен характер.

В последната глава четвърта докторантката фокусира изследването си върху прилагане, оспорване и изпълнение на принудителните административни мерки. Много добър е анализа на актовете за прилагане на принудителните административни мерки, като положително следва да се оцени разсъждението върху обвързаната компетентност и оперативната самостоятелност на органите, при тяхното прилагане. Предложенията следва да бъдат оценени положително. По отношение анализа на оспорването на ПАМ и тяхното изпълнение, мнението ми е, че изследването е направено в детайлност и с вещина, заслужаващи насърчение.

В Заключението Мирослава Георгиева отново акцентира върху предмета на изследването, а именно- основните и дискуссионните въпроси относно принудителните административни мерки. Тя акцентира и върху една от насоките на предложенията за оптимизиране на законодателството- хармонизиране националното законодателство с правото на ЕС и със стандартите относно защитата на основните права и свободи в международен аспект. В концентриран вариант авторката обосновава отново предложенията си за оптимизиране на законодателството.

3.Критичните ми бележки се отнасят до някои стилкови неточности, които е добре да се адаптират към иначе издържания правен стил на целия труд, като напр. „по пътя на **пряката акция** да

активират административната принуда”/стр.26/, „като се принуждава **неизпълнителят** на един акт” /стр.44/, „основанието **за активиране** на този вид административна принуда” /стр.59/, „принудителните административни мерки **не се интересуват** и от обективните признаци на деянието” /стр.62/.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ:

Въз основа на изложеното , считам, че са налице всички законови условия за присъждане на образователна и научна степен „доктор” на Мирослава Бойкова Чифчиева – Георгиева и давам своята **положителна оценка**. Предлагам научното жури да присъди на Мирослава Бойкова Чифчиева – Георгиева образователна и научна степен „доктор” в област на висше образование: 3. Социални, стопански и правни науки Професионално направление: 3.6. Право Докторска програма: Административно право и административен процес.

2.05.2021г.

.....

/ Проф.Дарина Зиновиева/